

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (štvrtá komora)

z 13. decembra 2018*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Pomoc poskytovaná štátmi – Článok 107 ods. 1 ZFEÚ – Článok 108 ods. 3 ZFEÚ – Verejnoprávni vysielatelia – Financovanie – Právna úprava členského štátu, podľa ktorej každá dospelá osoba, ktorá je držiteľom bytu na vnútroštátnom území, je povinná platiť príspevok verejnoprávnym vysielateľom“

Vo veci C-492/17,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Landgericht Tübingen (Krajinský súd Tübingen, Nemecko) z 3. augusta 2017 a doručený Súdnemu dvoru 11. augusta 2017, ktorý súvisí s konaním:

Südwestrundfunk

proti

Tilovi Rittingerovi,

Patrickovi Wolterovi,

Haraldovi Zasterovi,

Dagmar Fahnerovej,

Layle Sofanovej,

Marcovi Schultemu,

SÚDNY DVOR (štvrtá komora),

v zložení: predseda siedmej komory T. von Danwitz, vykonávajúci funkciu predsedu štvrtej komory, sudcovia K. Jürimäe (spravodajkyňa), C. Lycourgos, E. Juhász a C. Vajda,

generálny advokát: M. Campos Sánchez-Bordona,

tajomník: K. Malacek, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 4. júla 2018,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

– Südwestrundfunk, v zastúpení: H. Kube, Hochschullehrer,

* Jazyk konania: nemčina.

- nemecká vláda, v zastúpení: T. Henze a J. Möller, splnomocnení zástupcovia,
- švédská vláda, v zastúpení: A. Falk, H. Shev, C. Meyer-Seitz, L. Zettergren a A. Alriksson, splnomocnené zástupkyne,
- Európska komisia, v zastúpení: K. Blanck-Putz, K. Herrmann, C. Valero a G. Braun, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 26. septembra 2018,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článkov 49, 107 a 108 ZFEÚ, článku 11 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“) a článku 10 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, podpísaného 4. novembra 1950 v Ríme (ďalej len „EDLP“), ako aj zásady rovnosti zaobchádzania a zákazu diskriminácie.
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi krajiným verejnoprávnym vysielateľom Südwestrundfunk (ďalej len „SWR“) a pánmi Tilom Rittingerom, Patrickom Wolterom, Haraldom Zasterom, Marcom Schultem, ako aj paniami Layleou Sofanovou a Dagmar Fahnerovou týkajúceho sa exekučných titulov vydaných SWR na účely vymáhania príspevkov na televízne a rozhlasové vysielanie, ktoré nezaplatili uvedené osoby.

Právny rámec

Právo Únie

Nariadenie (ES) č. 659/1999

- 3 Článok 1 nariadenia Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku [108 ZFEÚ] (Ú. v. ES L 83, 1999, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 339) stanovoval:

„Na účely tohto nariadenia:

- a) ‚pomoc‘ bude znamenať akékoľvek opatrenie, ktoré spĺňa všetky kritériá stanovené v článku [107] ods. 1 [ZFEÚ];
- b) ‚existujúca pomoc‘ bude znamenať:
 - i) ... všetky pomoci, ktoré existovali pred nadobudnutím účinnosti zmluvy v príslušných členských štátoch, to znamená schémy pomoci a individuálnu pomoc, ktoré nadobudli účinnosť predtým a ďalej platia po nadobudnutí účinnosti zmluvy;
 - ii) autorizovanú pomoc, to znamená schémy pomoci a individuálnu pomoc, ktoré boli schválené Komisiou alebo Radou;
- ...
- c) ‚nová pomoc‘ bude znamenať pomoc, to znamená schémy pomoci a individuálnu pomoc, ktorá nie je existujúcou pomocou vrátane úprav existujúcej pomoci;

...“

- 4 Nariadenie č. 659/1999 bolo zrušené nariadením Rady (EÚ) 2015/1589 z 13. júla 2015 stanovujúcim podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (Ú. v. EÚ L 248, 2015, s. 9). Toto nariadenie obsahuje rovnaké definície, ako sú definície uvedené v predchádzajúcom bode tohto rozsudku.

Nariadenie (ES) č. 794/2004

- 5 Článok 4 nariadenia Komisie (ES) č. 794/2004 z 21. apríla 2004, ktorým sa vykonáva nariadenie č. 659/1999 (Ú. v. EÚ L 140, 2004, s. 1; Mim. vyd. 08/004, s. 1), nazvaný „Zjednodušený postup pre niektoré zmeny existujúcej pomoci“, stanovuje:

„1. Na účely článku 1 písm. c) nariadenia [č. 659/1999] zmena existujúcej pomoci bude znamenať každú zmenu, okrem zmien čisto formálneho alebo administratívneho charakteru, ktoré nemôžu ovplyvniť posúdenie zlučiteľnosti opatrenia pomoci so spoločným trhom. Zvýšenie pôvodného rozpočtu existujúcej schémy pomoci najviac o 20 % nebude považované za zmenu existujúcej pomoci.

2. Nasledujúce zmeny existujúcej pomoci budú oznámené (predložené žiadosťou o schválenie poskytnutia štátnej pomoci) na zjednodušenom oznamovacom formulári, upravenom v prílohe II:

- a) zvýšenia rozpočtu schválenej schémy pomoci, presahujúce 20 %;
- b) predĺženie existujúceho povoleného programu pomoci až na šesť rokov so zvýšením alebo bez zvýšenia rozpočtu;
- c) sprísnenie kritérií pre uplatňovanie schválenej schémy pomoci, zníženie intenzity pomoci alebo zníženie oprávnených výdavkov.

Komisia urobí všetko, čo bude v jej silách, aby v lehote jedného mesiaca prijala rozhodnutie o každej pomoci, ktorá bude oznámená (predložená žiadosťou o schválenie poskytnutia štátnej pomoci) na zjednodušenom oznamovacom formulári.

...“

Nemecká právna úprava

- 6 Spolkové krajiny uzavreli 31. augusta 1991 Staatsvertrag für Rundfunk und Telemedien (štátna zmluva o rozhlasovom a televíznom vysielaní (GBI. 1991, s. 745), naposledy zmenenú 19. Rundfunkänderungsstaatsvertrag (19. dodatok k štátnej zmluve), z 3. decembra 2015 (GBI. 2016, s. 126) (ďalej len „štátna zmluva o rozhlasovom a televíznom vysielaní“). Ustanovenie § 12 tejto zmluvy, nazvané „Zodpovedajúce pridelenie finančných prostriedkov, zásada o finančnom vyrovnávaní“, znie takto:

„1. Pridelené finančné prostriedky majú verejnoprávnemu vysielaniu umožniť, aby splnilo svoje Základným zákonom a právom stanovené úlohy; zabezpečujú predovšetkým existenciu a rozvoj verejnoprávneho vysielania.

2. Zásada o finančnom vyrovnávaní medzi vysielateľmi spolkových krajín je neoddeliteľnou súčasťou systému financovania [Arbeitsgemeinschaft der öffentlichrechtlichen Rundfunkanstalten der Bundesrepublik Deutschland (ARD)]; zabezpečuje najmä to, aby subjekty Saarländischer Rundfunk [Sársky rozhlas] a Radio Bremen [Brémsky rozhlas] mohli riadne plniť svoje úlohy. Podiel na

finančnom vyrovnávaní a jeho úprava podľa príspevku na rozhlasové a televízne vysielanie sú stanovené v Rundfunkfinanzierungsstaatsvertrag [štátna zmluva o financovaní rozhlasového a televízneho vysielania].“

- 7 Podľa § 13 štátnej zmluvy o rozhlasovom a televíznom vysielaní, nazvanom „Financovanie“:

„Verejnoprávne vysielanie sa financuje prostredníctvom príspevku na rozhlasové a televízne vysielanie, príjmami z reklamy a inými príjmami; hlavný zdroj financovania tvorí príspevok na rozhlasové a televízne vysielanie. V rámci svojho poslania nemôže verejnoprávne vysielanie ponúkať platené programy alebo ponuky;...“

- 8 § 14 tejto zmluvy, nazvaný „Finančné potreby verejnoprávneho vysielania“, stanovuje:

„1. Finančné potreby verejnoprávneho vysielania sa skúmajú a určujú pravidelne v súlade so zásadami hospodárnosti a efektivity, s prihliadnutím aj na možnosti racionalizácie na základe potrieb vypracovaných krajinými vysielateľmi zoskupenými v ARD, [Zweites Deutsches Fernsehen (ZDF)] a verejnoprávnym subjektom ‚Deutschlandradio‘, unabhängige Kommission zur Überprüfung und Ermittlung des Finanzbedarfs der Rundfunkanstalten [nezávislá komisia na preskúmanie a určenie finančných potrieb vysielateľov].

2. Finančné potreby sa preskúmajú a určujú najmä na základe týchto skutočností:

- (1) zachovanie konkurencieschopnosti existujúcich vysielacích programov a televíznych programov všetkých spolkových krajín schválených štátnou zmluvou (potreby spojené so zachovaním);
- (2) nové vysielacie programy povolené podľa právnych predpisov spolkových krajín, účasť na nových technických možnostiach vysielania v oblasti výroby a vysielania audiovizuálnych programov, ako aj možnosť organizovať nové formy vysielania (potreby spojené s vývojom);
- (3) vývoj nákladov vo všeobecnosti a vývoj nákladov v mediálnej oblasti;
- (4) vývoj príjmov z príspevku, príjmov z reklamy a iných príjmov;
- (5) umiestnenie, odmena a použitie prebytku, ktorý vznikne v prípade, že výška celkových ročných príjmov dosiahnutých vysielateľmi spolkových krajín zoskupenými v rámci ARD, ZDF alebo Deutschlandradio je vyššia ako celkové výdavky vynaložené v súvislosti s plnením ich poslania.

...

4. Príspevok je stanovený štátnou zmluvou.“

- 9 Spolková krajina Bádensko-Württembersko (Nemecko) prijala baden-württembergisches Gesetz zur Geltung des Rundfunkbeitragsstaatsvertrags (zákon spolkovej krajiny Bádensko-Württembersko, ktorým sa vykonáva štátna zmluva o príspevku na rozhlasové a televízne vysielanie) z 18. októbra 2011, naposledy zmenený § 4 19. dodatku k štátnej zmluve o rozhlasovom a televíznom vysielaní z 3. decembra 2015 (ďalej len „zákon o príspevku na rozhlasové a televízne vysielanie“), ktorým sa vykonáva štátna zmluva o príspevku na rozhlasové a televízne vysielanie, ktorou sa k 31. decembru 2012 zrušil pôvodný poplatok a zaviedol sa tento príspevok. Tento zákon zavádza spôsob vyberania tohto príspevku, pričom jeho zaplatenie sa stalo povinné pre jeho platiteľov od 1. januára 2013. Vo svojom § 1 stanovuje:

„Cieľom príspevku na vysielanie je zabezpečiť účelné financovanie verejnoprávneho vysielania v zmysle § 12 ods. 1 štátnej zmluvy o rozhlasovom a televíznom vysielaní, ako aj financovanie úloh uvedených v § 40 štátnej zmluvy o rozhlasovom a televíznom vysielaní.“

10 Ustanovenie § 2 zákona o príspevku na rozhlasové a televízne vysielanie, nazvané „Príspevok na vysielanie vyberaný v súkromnej sfére“, stanovuje:

„1. V súkromnej sfére sa príspevok na vysielanie vyberá za každý byt a platí ho držiteľ bytu (platiteľ príspevku).

2. ¹Za držiteľa bytu sa považuje každá plnoletá osoba, ktorá v byte aj býva. ²Za držiteľa bytu sa považuje každá osoba, ktorá

(1) má v ňom nahlásené bydlisko podľa právnych predpisov o hlásení pobytu, alebo

(2) je uvedená v nájomnej zmluve ako nájomca.

...

3. ¹V prípade, že je platiteľov toho istého príspevku viac, sú solidárnymi dlžníkmi v súlade s § 44 Abgabenordnung [daňový zákonník]...

4. Príspevok na rozhlasové a televízne vysielanie neplatia platitelia, ktorí v súlade s § 2 Gesetz zu dem Wiener Lugano-Übereinkommen vom 18. April 1961 über diplomatische Beziehungen [zákon o Viedenskom dohovore o diplomatických stykoch z 18. apríla 1961], zo 6. augusta 1964 (BGBl. 1964 II s. 957) alebo iných rovnocenných ustanovení požívajú výsady.“

11 Podľa § 10 zákona o príspevku na vysielanie:

„1. Príjmy z príspevku na vysielanie pripadnú krajinskému vysielateľovi a v rozsahu stanoveného v Rundfunkfinanzierungsstaatsvertrag [štátna zmluva o financovaní rozhlasového a televízneho vysielania, [ZDF], Deutschlandradio, ako aj Landesmedienanstalt [mediálny úrad spolkovej krajiny] podľa miesta, kde sa byt alebo miesto prevádzky platiteľa príspevku nachádzajú, alebo kde je vozidlo registrované.

...

5. ¹Výšku nezaplatených príspevkov na vysielanie stanoví príslušný krajinský vysielateľ...

6. Platobné výmery sa vykonávajú v exekučnom konaní správnu cestou....

7. ¹Každý krajinský vysielateľ vykonáva úlohy, ktoré sú mu zverené podľa tejto štátnej zmluvy, ako aj práva a povinnosti, ktoré sú s nimi spojené v celkom rozsahu alebo sčasti prostredníctvom subjektu krajinských verejnoprávnych vysielateľov spravovaného v rámci verejnoprávneho správneho zoskupenia bez právnej subjektivity. ² Vysielateľ spolkovej krajiny je oprávnený poveriť rôzne tretie osoby rôznymi činnosťami spojenými s výberom príspevku na vysielanie a s identifikáciou platiteľov, pričom stanovuje spôsoby prostredníctvom nariadenia v súlade s § 9 ods. 2...“

12 Z dôvodu, že spôsoby vymáhania dlhov („Beitreibung“) patria tiež do právomoci spolkových krajín, prijala spolková krajina Bádensko-Württembersko v tejto súvislosti 12. marca 1974 Verwaltungsvollstreckungsgesetz für Baden-Württemberg, Landesverwaltungsvollstreckungsgesetz (zákon spolkovej krajiny Bádensko-Württembersko o exekučnom konaní správnu cestou).

Spory vo veciach samých a prejudiciálne otázky

13 Žalobcovia vo veci samej sú platiteľmi príspevkov na rozhlasové a televízne vysielanie („Rundfunkbeitrag“), ktorí tento príspevok v plnej výške alebo čiastočne nezaplatili.

- 14 V rokoch 2015 a 2016 vydal SWR, príslušný krajinský vysielateľ, voči dlžníkom tohto príspevku exekučné tituly na účely vymáhania nezaplatených súm za obdobia od januára 2013 do konca roku 2016.
- 15 Z dôvodu, že dlžníci doteraz uvedený príspevok nezaplatili, pristúpil SWR na základe týchto titulov k nútenému vymáhaniu svojej pohľadávky.
- 16 Z rozhodnutia vnútroštátneho súdu vyplýva, že títo dlžníci podali opravný prostriedok na jednotlivé miestne príslušné súdy, a to na Amtsgericht Reutlingen (Okresný súd Reutlingen, Nemecko), Amtsgericht Tübingen (Okresný súd Tübingen, Nemecko) a Amtsgericht Calw (Okresný súd Calw, Nemecko), proti konaniam o vymáhaní, ktoré sa ich týkajú.
- 17 Amtsgericht Tübingen (Okresný súd Tübingen) vyhovel trom z týchto opravných prostriedkov, ktoré mu podali dotknutí dlžníci. Opravné prostriedky podané na Amtsgericht Reutlingen (Okresný súd Reutlingen) a Amtsgericht Calw (Okresný súd Calw) boli zamietnuté.
- 18 Zo spisu, ktorý má Súdny dvor k dispozícii, vyplýva, že účastníci konania, ktorých opravné prostriedky boli zamietnuté, podali každý sťažnosť na vnútroštátny súd proti zamietavým rozhodnutiam, ktoré sa ich týkajú.
- 19 Tento súd, ktorý tieto veci spojil, uvádza, že spory vo veci samej sa v podstate týkajú otázok práva vymáhania nezaplatených pohľadávok, ale že tieto otázky sú úzko spojené s ustanoveniami uplatniteľného hmotného práva.
- 20 Vnútroštátny súd zastáva názor, že ustanovenia dotknutých právnych predpisov sú v rozpore s právom Únie.
- 21 Po prvé tento súd uvádza, že nemecké verejnoprávne vysielanie je čiastočne financované z príspevku na vysielanie. Tento príspevok sa pod hrozbou pokuty v zásade vyberá od každej dospeléj osoby žijúcej v Nemecku a v spolkovej krajine Bádensko-Württembersko sa vypláca konkrétne verejnoprávnym vysielateľom SWR a ZDF. Uvedený príspevok predstavuje štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ v prospech týchto vysielateľov, ktorá mala byť oznámená Komisii na základe článku 108 ods. 3 ZFEÚ.
- 22 V tejto súvislosti uvedený súd zdôrazňuje, že predchádzajúci poplatok za vysielanie, ktorý bol splatný na základe držby prijímača, bol podstatne zmenený 1. januára 2013 v nadväznosti na to, že nadobudla platnosť povinnosť platiť príspevok na vysielanie v tom zmysle, že ho odteraz platia všetci držitelia bytu. Pripomína, že systém financovania nemeckého verejnoprávneho vysielania bol predmetom posudzovania Komisiou v rámci priebežného skúmania schém pomoci poskytovaných v členských štátoch na základe článku 108 ods. 1 ZFEÚ. V tejto súvislosti zo spisu, ktorý má Súdny dvor k dispozícii, vyplýva, že v rámci rozhodnutia Komisie z 24. apríla 2007 [K(2007) 1761 v konečnom znení o štátnej pomoci E 3/2005 (ex CP 2/2003, CP 232/2002, CP 43/2003, CP 243/2004 a CP 195/2004) – Die Finanzierung des öffentlichen-rechtlichen Rundfunkanstalten in Deutschland (ARD a ZDF)] (ďalej len „rozhodnutie z 24. apríla 2007“), týkajúceho sa tohto systému, sa Komisia domnievala, že poplatok bolo treba považovať za existujúcu pomoc. Vnútroštátny súd sa tiež domnieva, že vzhľadom na podstatné zmeny, ktoré priniesol zákon o príspevku na vysielanie do financovania vysielania, mal byť nový systém financovania oznámený. Navyše je z neho vyplývajúca štátna pomoc nezlučiteľná s vnútorným trhom v súlade s článkom 107 ods. 3 ZFEÚ.
- 23 Po druhé je podľa tohto súdu príspevok na vysielanie v rozpore s právom Únie, keďže príjmy z tohto príspevku sú použité na zavedenie prenosovej cesty pre digitálne terestriálne vysielanie, konkrétne DVB-T2, v súvislosti s ktorým sa neplánuje jeho využívanie zahraničnými vysielateľmi. Pre

vnútroštátny súd je situácia porovnateľná so situáciou vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok z 15. septembra 2011, Nemecko/Komisia (C-544/09 P, neuvverejnený, EU:C:2011:584), v ktorom išlo o prechod z analógového na digitálne vysielanie.

- 24 Vnútroštátny súd sa domnieva, že príspevok vo veci samej treba v skutočnosti považovať za účelovú daň („Zwecksteuer“). Skutočnosť, že poplatok, ktorý sa vyberal predtým, bol nahradený príspevkom na vysielanie osobného charakteru, predstavuje podstatnú zmenu systému financovania verejnoprávneho vysielania. Na rozdiel od predchádzajúceho systému financovania tak za platbu tohto príspevku nie je jeho platiteľom poskytnuté individuálne protiplnenie. Na financovaní tejto verejnej služby sa tak zúčastňuje, rovnako ako v daňovej oblasti, celá dospelá populácia, ktorá má v držbe byt v Nemecku. Ide o financovanie z väčšej časti štátom v zmysle judikatúry Súdneho dvora vyplývajúcej z rozsudku z 13. decembra 2007, Bayerischer Rundfunk a i. (C-337/06, EU:C:2007:786). Súčasný režim príspevku preto predstavuje neoprávnenú pomoc určenú na zavedenie systému DVB-T2 financovaného z daní.
- 25 Po tretie sú verejnoprávni vysielatelia vďaka dotknutej právnej úprave príjemcami rady výhod, ktoré súkromní vysielatelia nemajú, čo predstavuje ekonomickú výhodu a s prihliadnutím na všeobecnú povahu povinnosti platiť príspevok na vysielanie predstavuje štátnu pomoc. Tieto výhody spočívajú najmä v ustanoveniach odlišných od všeobecného práva umožňujúcich verejnoprávnym vysielateľom vydať vlastné exekučné tituly na vymáhanie týchto pohľadávok. Tento spôsob vydávania exekučných titulov je rýchlejší, jednoduchší a lacnejší, ako prostredníctvom súdneho konania na účely vymáhania pohľadávok. Okrem toho sú znevýhodnení užívatelia, keďže je vylúčená alebo mimoriadne obmedzená možnosť domáhať sa súdnej ochrany a súdneho preskúmania pred vydaním exekučného titulu a exekúciou.
- 26 Po štvrté zákon o príspevku na vysielanie, a najmä jeho § 2 a § 3, zasahujú do práva na informácie uvedeného v článku 11 Charty a v článku 10 EDLP. Príspevok na vysielanie je zámerne koncipovaný ako prekážka prístupu k akejkoľvek forme informácie širenej cez satelit, kábel alebo cez mobilnú telefónnu sieť. Príspevok na vysielanie je povinná zaplatiť každá osoba nezávisle na tom, či skutočne využíva programy verejnoprávnych vysielateľov.
- 27 Po piate sa vnútroštátny súd domnieva, že príspevok na vysielanie je v rozpore so slobodou usadiť sa. Tiež porušuje zásadu rovnosti zaobchádzania a vedie k diskriminácii žien. V tejto súvislosti vnútroštátny súd zdôrazňuje, že platba tohto príspevku sa viaže na byt nezávisle od počtu osôb, ktoré v ňom bývajú, takže výška uvedeného príspevku, ktorú má zaplatiť plnoletá fyzická osoba, sa značne líši v závislosti od počtu osôb v domácnosti. Samoživitelia, ktorými sú vo väčšine ženy, sú tak znevýhodnení v porovnaní s dospelými žijúcimi v spoločnej domácnosti.
- 28 Za týchto podmienok Landgericht Tübingen (Krajinský súd Tübingen, Nemecko) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:
1. Je [zákon o príspevkoch na rozhlasové a televízne vysielanie] nezlučiteľný s právom Únie, pretože v ňom stanovený príspevok, ktorý sa má od 1. januára 2013 bezpodmienečne vyberať v zásade od každej dospeléj osoby bývajúcej v nemeckej spolkovej krajine Bádensko-Württembersko v prospech vysielateľov SWR a ZDF, predstavuje pomoc porušujúcu právo Únie, ktorá zvyhodňuje výlučne týchto verejnoprávnych vysielateľov voči súkromným vysielateľom? Majú sa články 107 a 108 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že zákon si v súvislosti s príspevkom na vysielanie vyžadoval súhlas Komisie a v dôsledku neexistencie súhlasu je neplatný?
 2. Majú sa články 107 a 108 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že zahŕňajú právnu úpravu stanovenú vo vnútroštátnom zákone o príspevkoch na rozhlasové a televízne vysielanie, podľa ktorej sa v zásade od každej dospeléj osoby, ktorá má v spolkovej krajine Bádensko-Württembersko v držbe byt bezpodmienečne vyberá príspevok výlučne v prospech štátnych/verejnoprávnych vysielateľov, pretože tento príspevok obsahuje pomoc porušujúcu právo Únie, ktorá predstavuje zvyhodnenie v záujme technického vyčlenenia vysielateľov zo štátov Európskej únie, keďže príspevky sa

používajú na zriadenie konkurenčnej prenosovej cesty (DVB-T2 – Monopol), pri ktorej sa nepredpokladá jej používanie zahraničnými vysielateľmi? Majú sa články 107 a 108 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že zahŕňajú aj nepriamu finančnú podporu a aj iné ekonomicky relevantné zvýhodnenia (právo vydať exekučný titul, právo konať ako ekonomicky činný podnikateľský subjekt aj ako verejný orgán, zlepšenie postavenia pri vypočítaní dlhu)?

3. Je zlučiteľné so zásadou rovnosti zaobchádzania a so zákazom zvýhodňujúcich pomoci, ak nemecký televízny vysielateľ, ktorý má verejnoprávnú formu a je verejnoprávnym orgánom, ale zároveň konkuruje súkromným vysielateľom na reklamnom trhu, je na základe zákona spolkovej krajiny Bádensko-Württembersko zvýhodnený v porovnaní s týmito vysielateľmi tým, že na rozdiel od súkromných konkurentov svoje pohľadávky voči televíznym divákom nemusí riadne uplatňovať na súde predtým, ako chce začať vykonávať exekúciu, ale aj sám bez súčinnosti súdu môže vydať exekučný titul, ktorý rovnako oprávňuje k exekúcii?
4. Je zlučiteľné s článkom 10 EDLP a článkom 11 Charty..., ak členský štát v zákone spolkovej krajiny Bádensko-Württembersko stanoví, že televízny vysielateľ zriadený vo forme verejného orgánu môže požadovať príspevok na financovanie jeho činností vysielateľa od každej dospeléj osoby bývajúcej v signálom pokrytej oblasti pod hrozbou pokuty bez ohľadu na to, či táto osoba má vôbec prijímať alebo využíva iných, konkrétne zahraničných alebo iných, súkromných vysielateľov?
5. Je [zákon o príspevku na rozhlasové a televízne vysielanie], najmä jeho § 2 a § 3, zlučiteľný so zásadami rovnosti zaobchádzania a zákazu diskriminácie vyplývajúcimi z práva Únie, ak príspevok na financovanie verejnoprávneho televízneho vysielateľa vyberaný bezpodmienečne od každého dospelého obyvateľa zatažuje slobodnú matku na hlavu niekoľkonásobne viac ako člena spoločnej domácnosti? Má sa [smernica Rady 2004/113/ES z 13. decembra 2004 o vykonávaní zásady rovnakého zaobchádzania medzi mužmi a ženami v prístupe k tovaru a službám a k ich poskytovaniu (Ú. v. EÚ L 373, 2004, s. 37)], vykladať v tom zmysle, že zahŕňa aj príspevok, ktorý je predmetom sporu, a že postačuje nepriame znevýhodnenie, keď v skutočnosti sú v 90 % viac zatažené ženy?
6. Je [zákon o príspevku na rozhlasové a televízne vysielanie], najmä jeho § 2 a § 3, zlučiteľný so zásadami rovnosti zaobchádzania a zákazu diskriminácie vyplývajúcimi z práva Únie, ak príspevok na financovanie verejnoprávneho televízneho vysielateľa vyberaný bezpodmienečne od každého dospelého obyvateľa má v prípade osôb, ktoré z pracovných dôvodov potrebujú druhé bydlisko, dvojnásobnú výšku v porovnaní s inými pracovníkmi?
7. Je [zákon o príspevku na rozhlasové a televízne vysielanie], najmä jeho § 2 a § 3, zlučiteľný so zásadami rovnosti zaobchádzania, zákazu diskriminácie a slobody usadiť sa vyplývajúcimi z práva Únie, ak príspevok na financovanie verejnoprávneho televízneho vysielateľa vyberaný bezpodmienečne od každého dospelého obyvateľa je stanovený tak, že pri rovnakej možnosti prijímať vysielanie platí nemecký štátny príslušník príspevok priamo pred hranicou so susedným členským štátom Európskej únie výlučne v závislosti od polohy bydliska, zatiaľ čo nemecký štátny príslušník na druhej strane hranice neplatí žiadny príspevok, a rovnako zahraničný občan Únie, ktorý sa z pracovných dôvodov musí usadiť priamo na druhej strane vnútorných hraníc Únie, má povinnosť platiť príspevok, zatiaľ čo občan Únie priamo pred hranicou túto povinnosť nemá, aj keď ani jeden z nich nemá záujem o prijímanie vysielania nemeckého vysielateľa?“

O prípustnosti návrhu na začatie prejudiciálneho konania

- ²⁹ SWR tvrdí, že podľa relevantných vnútroštátnych procesných pravidiel, mal vnútroštátny súd, rozhodujúci ako samosudca, postúpiť konanie kolektívnemu rozhodovaciemu zloženiu v rámci vnútroštátneho súdu, takže nie je oprávnený predložiť Súdnemu dvoru návrh na začatie prejudiciálneho konania v zmysle článku 267 ZFEÚ.

- 30 V tejto súvislosti stačí pripomenúť, že na základe článku 267 druhého odseku ZFEÚ, ak vznikne takáto otázka v konaní pred vnútroštátnym súdnym orgánom a tento súdny orgán usúdi, že rozhodnutie o nej je potrebné pre vydanie jeho rozsudku, môže sa obrátiť na Súdny dvor Európskej únie, aby o nej rozhodol.
- 31 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že fungovanie systému spolupráce medzi Súdny dvorom a vnútroštátnymi súdmi zavedeného článkom 267 ZFEÚ, ako aj zásada prednosti práva Únie, vyžadujú, aby sa vnútroštátny súd mohol v ktoromkoľvek okamihu konania, ktorý považuje za vhodný, slobodne obrátiť na Súdny dvor s akoukoľvek prejudiciálnou otázkou, ktorú pokladá za potrebnú (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 4. júna 2015, Kernkraftwerke Lippe-Ems, C-5/14, EU:C:2015:354, bod 35 a citovanú judikatúru).
- 32 Navyše treba pripomenúť, že Súdnemu dvoru neprináleží preverovať, či rozhodnutie vnútroštátneho súdu bolo prijaté v súlade s vnútroštátnymi pravidlami organizácie a súdnymi konaniami (uznesenie zo 6. septembra 2018, Di Girolamo, C-472/17, neuvyverejnené, EU:C:2018:684, bod 24 a citovaná judikatúra).
- 33 Tvrdenie SWR založené na údajnom nedodržaní vnútroštátnych pravidiel organizácie súdov tak nemôže zabrániť vnútroštátnemu súdu obrátiť sa na Súdny dvor s návrhom na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ.
- 34 Z toho vyplýva, že návrh na začatie prejudiciálneho konania je prípustný.

O prejudiciálnych otázkach

O prípustnosti otázok

- 35 SWR a nemecká vláda v podstate tvrdia, že výklad práva Únie, ktorý požaduje vnútroštátny súd, nemá vo väčšine položených otázok nijakú súvislosť s existenciou ani s predmetom sporu vo veci samej, a že problém je hypotetickej povahy. V tejto súvislosti sú relevantné iba otázky týkajúce sa zvyhodnení verejnoprávneho vysielača v oblasti exekúcie.
- 36 Treba pripomenúť, že v rámci spolupráce medzi Súdny dvorom a vnútroštátnymi súdmi zakotvenej v článku 267 ZFEÚ prináleží výlučne vnútroštátnemu súdu, ktorému bol spor predložený a ktorý musí prevziať zodpovednosť za vydávané súdne rozhodnutie, aby s prihliadnutím na osobitosti veci posúdil tak nevyhnutnosť prejudiciálneho rozhodnutia na to, aby mohol vydať svoj rozsudok, ako aj relevantnosť otázok, ktoré kladie Súdnemu dvoru. Preto je Súdny dvor v zásade povinný rozhodnúť, ak sa predložené otázky týkajú výkladu práva Únie (rozsudok z 26. júla 2017, Persidera, C-112/16, EU:C:2017:597, bod 23 a citovaná judikatúra).
- 37 Súdny dvor však nemôže rozhodnúť o otázke, ktorú položil vnútroštátny súd, ak je zjavné, že výklad pravidla práva Únie požadovaný vnútroštátnym súdom nemá nijaký vzťah k existencii alebo predmetu sporu vo veci samej, ak ide o problém hypotetickej povahy, alebo tiež vtedy, ak Súdny dvor nemá k dispozícii skutkové a právne podklady nevyhnutné na užitočné zodpovedanie otázok, ktoré sú mu položené (rozsudok z 31. januára 2008, Centro Europa 7, C-380/05, EU:C:2008:59, bod 53).
- 38 Treba pripomenúť, že nevyhnutnosť dospieť k takému výkladu práva Únie, ktorý bude pre vnútroštátny súd užitočný, vyžaduje, aby vnútroštátny súd náležite dodržal požiadavky týkajúce sa obsahu návrhu na začatie prejudiciálneho konania a výslovne uvedené v článku 94 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora, o ktorom sa predpokladá, že ho vnútroštátny súd pozná (rozsudok z 26. júla 2017, Persidera, C-112/16,

- EU:C:2017:597, bod 27). Tieto požiadavky sú okrem iného pripomenuté v odporúčaniach Súdneho dvora pre vnútroštátne sudy pri podávaní návrhov na začatie prejudiciálnych konaní (Ú. v. EÚ C 257, 2018, s. 1).
- 39 Je teda nevyhnutné, ako stanovuje článok 94 písm. c) rokovacieho poriadku, aby samotný návrh na začatie prejudiciálneho konania obsahoval uvedenie dôvodov, pre ktoré sa vnútroštátny súd rozhodol položiť otázku o výklade alebo platnosti určitých ustanovení práva Únie, ako aj súvislosti, ktorú vnútroštátny súd vidí medzi týmito ustanoveniami a vnútroštátnou právnou úpravou uplatniteľnou v spore vo veci samej. Rovnako je nevyhnutné, ako stanovuje článok 94 písm. a) rokovacieho poriadku, aby samotný návrh na začatie prejudiciálneho konania obsahoval aspoň zhrnutie skutkového stavu, z ktorého prejudiciálne otázky vychádzajú. Podľa judikatúry Súdneho dvora sa tieto požiadavky uplatňujú predovšetkým v oblasti hospodárskej súťaže, pre ktorú sú charakteristické komplexné skutkové a právne okolnosti (rozsudok z 26. júla 2017, Persidera, C-112/16, EU:C:2017:597, body 28 a 29).
- 40 V prejednávanej veci sa vnútroštátny súd svojou prvou a treťou otázkou v podstate Súdneho dvora pýta na výklad článkov 107 a 108 ZFEÚ s cieľom určiť, či zmena systému financovania nemeckého verejnoprávneho vysielania zákonom o príspevku na rozhlasové a televízne vysielanie mala byť oznámená Komisii podľa článku 108 ods. 3 ZFEÚ a či uvedené články 107 a 108 ZFEÚ bránia takémuto systému.
- 41 Jednak na rozdiel od toho, čo tvrdia SWR a nemecká vláda, okolnosť, že spory vo veci samej sa týkajú vymáhania nezaplatených príspevkov na vysielanie, nevyklučuje, že vnútroštátny súd mohol podať výklad a uplatniť pojem pomoc, uvedený v článku 107 ods. 1 ZFEÚ, najmä s cieľom určiť, či sa tento príspevok na vysielanie mal alebo nemal podrobiť predbežnej kontrole stanovenej v článku 108 ods. 3 ZFEÚ, prípadne overiť, či si dotknutý členský štát splnil túto povinnosť.
- 42 Z priameho účinku článku 108 ods. 3 ZFEÚ totiž vyplýva, že vnútroštátne sudy musia osobám podliehajúcim ich právomoci zabezpečiť, že podľa vnútroštátneho práva budú z porušenia tohto ustanovenia vyvolané všetky dôsledky v súvislosti jednak s platnosťou vykonávacích aktov, ako aj s vymáhaním finančných podpôr poskytnutých v rozpore s týmto ustanovením alebo s prípadnými predbežnými opatreniami (pozri v tomto zmysle rozsudky z 11. júla 1996, SFEI a i., C-39/94, EU:C:1996:285, body 39 a 40; zo 16. apríla 2015, Trapeza Eurobank Ergasias, C-690/13, EU:C:2015:235, bod 52, ako aj z 11. novembra 2015, Klausner Holz Niedersachsen, C-505/14, EU:C:2015:742, body 23 a 24).
- 43 Súdny dvor má navyše právomoc poskytnúť vnútroštátnemu súdu všetky výkladové prvky vyplývajúce z práva Únie, ktoré mu umožnia posúdiť súlad vnútroštátneho opatrenia s týmto právom na účely rozhodnutia veci, ktorá mu bola predložená. V oblasti štátnej pomoci môže najmä vnútroštátnemu súdu poskytnúť výkladové prvky, ktoré mu umožnia určiť, či vnútroštátne opatrenie možno považovať za štátnu pomoc v zmysle práva Únie (rozsudok z 10. júna 2010, Fallimento Traghetti del Mediterraneo, C-140/09, EU:C:2010:335, bod 24) alebo prípadne či toto ustanovenie predstavuje existujúcu pomoc alebo novú pomoc (pozri v tomto zmysle rozsudok z 19. marca 2015, OTP Bank, C-672/13, EU:C:2015:185, bod 60).
- 44 S prihliadnutím na predmet sporu vo veci samej sa tak prvá až tretia položená otázka nejavia ako zjavne irelevantné v rozsahu, v akom sa týkajú výkladu článkov 107 a 108 ZFEÚ.
- 45 Na druhej strane treba konštatovať, že v rámci prvej časti druhej prejudiciálnej otázky sa vnútroštátny súd konkrétnejšie pýta na súlad sporného príspevku na vysielanie s článkami 107 a 108 ZFEÚ v rozsahu, v akom tento príspevok znamená existenciu štátnej pomoci určenej na zriadenie prenosovej cesty DVB-T2, pri ktorej sa nepredpokladá jej používanie vysielateľmi so sídlom v iných členských štátoch Únie.

- 46 Návrh na začatie prejudiciálneho konania však neobsahuje žiadne skutkové alebo právne okolnosti, ktoré v tejto súvislosti Súdneho dvora umožňujú užitočne odpovedať na otázky vnútroštátneho súdu. Hoci tento súd vysvetľuje, že príspevok na vysielanie umožňuje financovanie tohto systému iba v prospech nemeckých vysielateľov, nespresňuje najmä podmienky financovania uvedeného systému, ani dôvody, pre ktoré sú iní vysielatelia z využívania toho istého systému vylúčení.
- 47 Z tohto dôvodu je prvá časť druhej otázky neprípustná. Vo zvyšnej časti treba prvú až tretiu položenú otázku vyhlásiť za prípustné.
- 48 Po druhé sa vnútroštátny súd svojou štvrtou až siedmou otázkou pýta Súdneho dvora na výklad slobody prejavu a práva na informácie stanoveného v článku 11 Charty a v článku 10 EDLP, na výklad ustanovení smernice 2004/113, zásad rovnosti zaobchádzania a zákazu diskriminácie, ako aj slobody usadiť sa.
- 49 Treba konštatovať, že uvedený súd však neposkytuje žiadne vysvetlenie týkajúce sa súvislosti, ktorú vidí medzi ustanoveniami práva Únie, na ktoré sa svojimi otázkami chcel zamerať, a spormi vo veci samej. Konkrétne nepredložil žiadny konkrétny údaj umožňujúci dospieť k záveru, že osoby dotknuté vo veci samej sa nachádzajú v jednej zo situácií uvedených v položených otázkach.
- 50 Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora však návrh na začatie prejudiciálneho konania nesmeruje k formulovaniu poradných stanovísk o všeobecných alebo hypotetických otázkach, ale musí byť odôvodnený potrebou spojenou s účinným vyriešením sporu týkajúceho sa práva Únie (rozsudok z 21. decembra 2016, Tele2 Sverige a Watson a i., C-203/15 a C-698/15, EU:C:2016:970, bod 130, ako aj citovaná judikatúra).
- 51 V dôsledku toho sú štvrtá až siedma položená otázka neprípustné.
- 52 S prihliadnutím na všetky uvedené úvahy sú prípustné len prvá otázka, druhá časť druhej otázky a tretia otázka.

O veci samej

O prvej prejudiciálnej otázke

- 53 Na úvod treba pripomenúť, že je nesporné, ako zdôraznil generálny advokát v bode 45 svojich návrhov, že prijatie zákona o príspevku na rozhlasové a televízne vysielanie mení existujúcu pomoc v zmysle článku 1 písm. c) nariadenia č. 659/1999.
- 54 Za týchto podmienok treba vychádzať z toho, že svojou prvou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 1 písm. c) nariadenia č. 659/1999 vykladať v tom zmysle, že taká zmena systému financovania verejnoprávneho vysielania členského štátu, o akú ide vo veci samej, a ktorá spočíva v nahradení poplatku vzťahujúceho sa k držbe prístroja na audiovizuálny príjem príspevkom na vysielanie vzťahujúcim sa najmä k užívaniu bytu alebo prevádzkarne, predstavuje zmenu existujúcej pomoci v zmysle tohto ustanovenia, ktorú treba oznámiť Komisii podľa článku 108 ods. 3 ZFEÚ.
- 55 Treba pripomenúť, že článok 4 ods. 1 prvá veta nariadenia č. 794/2004 stanovuje, že na účely článku 1 písm. c) nariadenia č. 659/1999 za zmenu existujúcej pomoci treba považovať každú zmenu, okrem zmien čisto formálneho alebo administratívneho charakteru, ktoré nemôžu ovplyvniť zlučiteľnosť opatrenia pomoci s vnútorným trhom. V tejto súvislosti článok 4 ods. 1 druhá veta nariadenia č. 794/2004 spresňuje, že zvýšenie pôvodného rozpočtu existujúcej schémy pomoci najviac o 20 % nebude považované za zmenu existujúcej pomoci.

- 56 Na účely poskytnutia užitočnej odpovede vnútroštátnemu súdu treba určiť, či zákon o príspevku na rozhlasové a televízne vysielanie v rozsahu, v akom mení skutočnosť zakladajúcu povinnosť platiť príspevok, ktorého cieľom je financovať službu verejnoprávneho vysielania v Nemecku, tým, že stanovuje, že príspevok už nie je splatný z dôvodu držby prijímača, ale na základe užívania bytu, predstavuje zmenu existujúcej pomoci v zmysle ustanovení uvedených v predchádzajúcom bode tohto rozsudku.
- 57 Táto otázka v konečnom dôsledku smeruje k tomu, či prijatie zákona o príspevku na rozhlasové a televízne vysielanie prináša podstatnú zmenu existujúcej pomoci, ktorá bola predmetom rozhodnutia z 24. apríla 2007, alebo či sa tento zákon obmedzuje na zmenu čisto formálneho alebo administratívneho charakteru, ktorá nemôže ovplyvniť zlučiteľnosť opatrenia pomoci s vnútorným trhom.
- 58 Ako tvrdili SWR, nemecká a švédska vláda a Komisia vo svojich pripomienkach predložených Súdnemu dvoru a ako to vyplýva okrem toho zo skutočností uvedených v spise, ktorý má Súdny dvor k dispozícii, je náhrada poplatku príspevkom na vysielanie len zmenou existujúcej pomoci, ktorá bola predmetom rozhodnutia z 24. apríla 2007 a ktorú nemožno považovať za podstatnú.
- 59 Zmena skutočnosti zakladajúcej povinnosť platby príspevku na vysielanie totiž neovplyvnila základné znaky systému financovania nemeckého verejnoprávneho vysielania, ako boli posúdené Komisiou v rámci rozhodnutia z 24. apríla 2007.
- 60 Po prvé je tak nesporné, že zákon o príspevku na rozhlasové a televízne vysielanie nezmenil cieľ sledovaný systémom financovania nemeckého verejnoprávneho vysielania a príspevok na vysielanie, rovnako ako poplatok, ktorý nahrádza, naďalej slúži na financovanie verejnej služby vysielania.
- 61 Po druhé je tiež nesporné, že okruh príjemcov tohto systému je rovnaký ako predtým.
- 62 Po tretie zo skutočností predložených Súdnemu dvoru nevyplýva, že zákon o príspevku na rozhlasové a televízne vysielanie zmenil poslanie verejnoprávnej služby zverené verejnoprávnym vysielateľom alebo činnosti týchto vysielateľov, ktoré môžu byť financované z príspevku na vysielanie.
- 63 Po štvrté zákon o príspevku na rozhlasové a televízne vysielanie zmenil skutočnosť, na ktorej sa zakladá tento príspevok.
- 64 Na jednej strane však, ako to uviedla najmä SWR, nemecká vláda, ako aj Komisia, zmena vo veci samej sa týkala najmä cieľa zjednodušenia podmienok výberu príspevku na vysielanie v kontexte vývoja technológií umožňujúcich príjem programov verejnoprávných vysielateľov.
- 65 Na druhej strane, ako tvrdili nemecká vláda a Komisia vo svojich pripomienkach predložených Súdnemu dvoru a ako uviedol generálny advokát v bode 55 svojich návrhov, náhrada poplatku príspevkom na vysielanie nevedla k podstatnému zvýšeniu náhrady, ktorú dostanú verejnoprávni vysielatelia na pokrytie nákladov spojených s úlohami verejnej služby, ktoré sú im zverené.
- 66 Za týchto podmienok s prihliadnutím na skutočnosti uvedené v spise, ktorý má Súdny dvor k dispozícii, nie je preukázané, že zákon o príspevku na rozhlasové a televízne vysielanie zaviedol podstatnú zmenu systému financovania verejnoprávneho vysielania v Nemecku, ktorá vyžaduje, aby bolo jej prijatie oznámené Komisii podľa článku 108 ods. 3 ZFEÚ.
- 67 S prihliadnutím na vyššie uvedené treba na prvú otázku odpovedať tak, že článok 1 písm. c) nariadenia č. 659/1999 sa má vykladať v tom zmysle, že zmena systému financovania verejnoprávneho vysielania niektorého členského štátu, o akú ide vo veci samej, ktorá spočíva v nahradení poplatku, ktorý sa má zaplatiť z dôvodu držby prístroja na audiovizuálny príjem, príspevkom na televízne a rozhlasové

vysielanie, ktorý sa má zaplatiť najmä z dôvodu užívania bytu alebo prevádzkarne, nepredstavuje zmenu existujúcej pomoci v zmysle tohto ustanovenia, ktorú treba oznámiť Komisii podľa článku 108 ods. 3 ZFEÚ.

O druhej časti druhej prejudiciálnej otázky a tretej prejudiciálnej otázky

- 68 Druhou časťou svojej druhej otázky a svojou treťou otázkou, ktoré je potrebné skúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa majú články 107 a 108 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, o akú ide vo veci samej, ktorá priznáva verejnoprávnemu vysielateľovi právomoci odlišujúce sa od všeobecného práva, ktoré mu umožnia, aby sám uskutočnil exekúciu neuhradených pohľadávok týkajúcich sa príspevku na vysielanie.
- 69 V tejto súvislosti, ako to SWR a nemecká vláda zdôraznili vo svojich pripomienkach predložených Súdnemu dvoru, výsady verejnej moci, ktoré majú verejnoprávni vysielatelia v oblasti vymáhania poplatku, Komisia zohľadnila pri preskúmaní systému financovania verejnoprávného vysielania, a predovšetkým tohto poplatku, v rámci rozhodnutia z 24. apríla 2007. Na základe tohto rozhodnutia sa musia tieto výsady, ktorých účelom je práve vymáhanie uvedeného poplatku, považovať za neoddeliteľnú súčasť existujúcej pomoci založenú týmto poplatkom.
- 70 Ako pritom uviedol generálny advokát v bode 87 svojich návrhov, zákon o príspevku na rozhlasové a televízne vysielanie v tejto súvislosti nezaviedol žiadnu zmenu týchto výsad.
- 71 Za týchto podmienok treba konštatovať, že zákon o príspevku na rozhlasové a televízne vysielanie nemôže ovplyvniť posúdenie, ktoré vykonala Komisia v rámci rozhodnutia z 24. apríla 2007, pokiaľ ide o uvedené výsady.
- 72 Okrem toho, ako uviedla Komisia vo svojich písomných pripomienkach a ako to uviedol generálny advokát v bode 84 svojich návrhov, výsady verejnej moci, ktoré majú verejnoprávni vysielatelia v oblasti vymáhania príspevku za vysielanie, sú neoddeliteľnou súčasťou ich úloh verejnej služby.
- 73 Z toho dôvodu treba na druhú časť druhej otázky a tretiu otázkou odpovedať tak, že články 107 a 108 ZFEÚ sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia vnútroštátnej právnej úprave, o akú ide vo veci samej, ktorá priznáva verejnoprávnemu vysielateľovi právomoci odlišujúce sa od všeobecného práva, ktoré mu umožnia, aby sám uskutočnil exekúciu neuhradených pohľadávok týkajúcich sa príspevku na vysielanie.

O trovách

- 74 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (štvrtá komora) rozhodol takto:

- Článok 1 ods. 1 písm. c) nariadenia Rady č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku [108 ZFEÚ] sa má vykladať v tom zmysle, že zmena systému financovania verejnoprávného vysielania niektorého členského štátu, o akú ide vo veci samej, ktorá spočíva v nahradení poplatku, ktorý sa má zaplatiť z dôvodu držby prístroja na audiovizuálny príjem, príspevkom na televízne a rozhlasové vysielanie, ktorý sa**

má zaplatiť najmä z dôvodu užívania bytu alebo prevádzkarne, nepredstavuje zmenu existujúcej pomoci v zmysle tohto ustanovenia, ktorú treba oznámiť Európskej komisii podľa článku 108 ods. 3 ZFEÚ.

- 2. Články 107 a 108 ZFEÚ sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia vnútroštátnej právnej úprave, o akú ide vo veci samej, ktorá priznáva verejnoprávnemu vysielateľovi právomoci odlišujúce sa od všeobecného práva, ktoré mu umožnia, aby sám uskutočnil exekúciu neuhradených pohľadávok týkajúcich sa príspevku na rozhlasové a televízne vysielanie.**

Podpisy